

stille krav om gennemførelse af gårdrydning, når udgiften for den enkelte grundejer inden for en 5-års periode ikke overstiger 10 pct. af ejendommens årlige lejeindtægt.

Bestemmelserne har været bragt i anvendelse i flere tilfælde, især vedrørende karréer på Vesterbro, men den nævnte økonomiske grænse for, at påbud om gårdrydning kan meddeles, har været en hindring for påbud om gennemførelse af mange ønskelige gårdrydninger. Det må herved erindres, at udgiften ved arbejdernes udførelse er steget væsentligt mere end lejen i netop de ejendomme, hvor behovet for gårdrydninger er størst. Denne udvikling har derfor medført, at bestemmelserne har fået et langt ringere anvendelsesområde, end det ved deres gennemførelse i 1939 var tilsigtet.

Under henvisning til, at gårdrydninger er et vigtigt led i bestræbelserne på at forbedre boligstandarder i de ældre bydele, har Københavns magistrat anmodet boligministeriet om at søge de gældende bestemmelser ændret i forskellige henseender.

Hovedindholdet af lovforslaget er en ophævelse af den omhandlede økonomiske grænse for påbud om foretagelse af gårdrydninger.

Til bedømmelse af forslaget herom må det erindres, at der i følge lov om boligbyggeri (lovbekendtgørelse nr. 163 af 9. maj 1968) kan ydes statsstøtte i form af lån og tilskud til gennemførelse af gårdrydninger; denne hjemmel for økonomisk støtte, der indførtes i 1958, har som følge af manglende ansøgninger om støtte hidtil næsten ikke været anvendt.

Endvidere må det erindres, at en gårdrydning i almindelighed vil fremkalde en øget brugsværdi af lejlighederne i de pågældende bygninger og derfor kan begrunde en lejeforhøjelse i henhold til § 13, stk. 2, i lov om midlertidig regulering af boligforholdene (lov nr. 24 af 14. februar 1967). For at tilvejebringe et bedre incitament for grundejerne til at gennemføre frivillige gårdrydninger og som et modstykke til nærværende lovforslag vil der i forbindelse med fremsættelsen af dette blive fremsat et forslag til lov om ændring af lov om leje, hvori det foreslås, at en udlejer — uden at forudgående godkendelse fra huslejenævnet skal være nødvendig — får ret til en lejeforhøjelse svarende til 10 pct. af de af kommunen anerkendte udgifter ved gårdrydning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Lovforslaget vil ikke direkte medføre øgede udgifter for staten eller Københavns kommune, men den tilstræbte øgede aktivitet kan muligvis medføre

flere ansøgninger end hidtil om statsstøtte i henhold til lov om boligbyggeri.

Lovforslaget har ikke konsekvenser i administrativ henseende bortset fra, at udarbejdelse af flere gårdrydningsplaner end hidtil må antages at ville medføre et vist øget arbejde i den københavnske bygningsadministration.

Det er ikke anset for påkrævet samtidig med fremsættelsen af nærværende lovforslag at søge gennemført en ændring af bestemmelserne om gårdrydning i bygge lov for købstæderne og landet (landsbygge loven), jfr. § 36 i lovbekendtgørelse nr. 158 af 8. maj 1968, der på flere punkter adskiller sig fra bestemmelserne i den københavnske bygge lov.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter de gældende bestemmelser kan påbud om ændring af bestående afløb kun meddeles i henhold til bygge loven, såfremt bekostningen ved at gennemføre ændringen sammenlagt med eventuelle udgifter til gårdrydning ikke inden for en 5-års periode overstiger 10 pct. af ejendommens årlige lejeindtægt.

Ændringsforslaget, der må ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 3, tilsigter at fjerne denne sammenhæng mellem bestemmelserne om gårdrydning og bestemmelserne om ændring af bestående afløb.

Til nr. 2 og 3.

Bestemmelserne om gårdrydning foreslås udskilt til en selvstændig paragraf.

Forslagets *stk. 1* indeholder følgende realitetsændringer i forhold til de gældende bestemmelser:

Det foreslås, at adgangen for bygningskommissionen til at påbyde gårdrydning ikke — som i de gældende bestemmelser — skal være begrænset til at omfatte bebyggelser, der fandtes ved ikrafttrædelsen af den københavnske bygge lov den 1. januar 1940. Det kan meget vel tænkes, at der i en karré med overvejende ældre bebyggelse findes en eller flere bebyggelser opført efter 1940, hvis friarealer vil kunne indrettes betydeligt mere praktisk og formålstjenligt, hvis de kan indgå som bestanddel i et fælles friareal for hele karréen eller en del af denne. Det vil også kunne forekomme, at tilstedeværelsen af en bebyggelse opført efter 1940 vil kunne umuliggøre en rimelig ordning af den øvrige bebyggelses gårdspladser, medmindre den nyere bebyggelses friarealer kan inddrages under gårdrydningen.

Efter de gældende bestemmelser i København kan gårdrydning påbydes ikke alene for at tilvejebringe opholdsarealer for beboerne, herunder legeplads for